

Адміністративні методи в певних випадках дають змогу швидко досягти результатів. Іноді без них неможливо обійтися, наприклад в армії, на транспорті. Без адміністративних методів практично неможливо забезпечити в економічній сфері подолання монополізму, захист прав і законних інтересів учасників економічної діяльності, відповідальність суб'єктів ринку за порушення законодавства, реальний контроль за законністю підприємництва. Проте віра у всемогутність наказу, директиви, ігнорування інтересів підлеглих — основна причина перетворення системи адміністративних методів на адміністративно-командну систему управління. Водночас в управлінні народним господарством велике значення мають економічні методи управління, для яких характерні такі особливості:

а) управлінський вплив на керовані об'єкти здійснюється з урахуванням їх матеріальних інтересів, через створення ситуацій, що зацікавлюють у необхідній поведінці виконавців;

б) акти суб'єктів управління уповноважують на визначені дії;

в) у керованих об'єктах існує можливість вибору одного з декількох або багатьох варіантів поведінки;

г) правовими нормами закріплений належний механізм стимулювання (одержання прибутку, пільги та ін.);

д) розвинений механізм вирішення спорів, що забезпечує захист законних інтересів громадян і юридичних осіб, раціональні процедури розв'язання суперечок.

Отже, методи державного управління слід розуміти зовнішній вираз змісту конкретних однорідних дій, що безперервно виконуються органами державного управління та їх представниками чи посадовими особами з метою реалізації функцій державного управління.

Правові засади міжнародного митного співробітництва України

Бурхачова І. - студентка навчально-наукового інституту права і психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: викладач кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права і психології Національної академії внутрішніх справ - **Юрковська Л.Г.**

Актуальність теми дослідження. Міжнародне митне співробітництво, між державами, обумовлює необхідність співпраці у сфері організації та здійснення митної справи. Цей напрям співробітництва спрямований на вирішення системи економічних організаційних, правових та інших питань, які забезпечують сприятливі умови для розвитку та захисту економічних інтересів відповідних держав, захисту прав суб'єктів підприємницької діяльності та громадян. [3] Актуальність даної теми полягає в тому, що в наш час митна політика лежить в основі організації митної справи як окремого напрямку діяльності держави. Кожна держава здійснює свою митну політику як систему принципів та напрямів її діяльності у сфері забезпечення своїх економічних інтересів та безпеки за допомогою митно-тарифних та нетарифних заходів регулювання, передусім зовнішньої торгівлі.

Метою роботи є аналіз розвитку та правових засад міжнародного митного співробітництва, які лежать в основі організації митної справи як окремого напрямку діяльності держави Україна.

Під митною справою відповідно до ст. 3 Митного кодексу України розуміють порядок переміщення через митний кордон України товарів і транспортних засобів, митне регулювання, пов'язане з установленням та справлянням податків і зборів, процедури митного контролю та оформлення, боротьбу з контрабандою та порушеннями митних правил. [1] У митній справі Україна додержується визнаних у міжнародних відносинах

систем класифікації та кодування, єдиної форми декларування, експорту та імпорту товарів, митної інформації, інших міжнародних норм.

Становлення й розвиток міжнародного митного співробітництва України відбувалися одночасно із становленням та розвитком її державності, й напряду залежали від появи її власної митної системи. [3]

На сьогоднішній день існує розгорнута нормативно-правова база, яка надає право митним органам України встановлювати та підтримувати міжнародні зв'язки у галузі митної справи, як з митними органами зарубіжних країн, так і з міжнародними організаціями, статутна діяльність яких передбачає можливість здійснення співробітництва з митних питань.

Міжнародне митне співробітництво з членами міжнародного співтовариства Україною здійснюється на основі загальноєвропейських принципів і норм міжнародного права. [2] Розвиток міжнародного співробітництва у галузі митної справи в Україні було віднесено до основних завдань митних органів України (регіональні митниці та митниці). Міжнародна діяльність митних органів спрямовується і координується Президентом України та Кабінетом Міністрів України, й здійснюється за погодженням з Міністерством закордонних справ України.

За час свого існування наша країна досягла значних результатів у сфері міжнародного співробітництва з питань митної справи, яке здійснювалося на двосторонній та багатосторонній основах у договірній та інституціональній формах (Всесвітня митна організація, Рада керівників митних служб держав-учасниць СНД). На двосторонньому рівні Україна має досить широку договірно-правову базу (близько 100 угод), яку утворює низка міжурядових та міжвідомчих угод й протоколів з питань митної справи (як приклад, Угода між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Австрія про адміністративну допомогу та співробітництво у митних справах 2000 р., Протокол з Митним Департаментом Республіки Молдова про узгодження форми і реквізитів інформації, яка передається між Державною митною службою України і Митним департаментом Республіки Молдова 2004 р.). [3]

Отже, одним із основних напрямів двостороннього співробітництва є взаємодія у боротьбі з контрабандою та порушенням митних правил. Співробітництво з цих питань здійснюється, в основному, через направлення запитів митними органами України до митних служб іноземних держав для отримання потрібної інформації чи допомоги в розслідуванні справ про порушення митних правил, або інформування цих служб про можливі правопорушення на території відповідних держав. Вплив митної політики України на розвиток торгово-економічних процесів на загальноєвропейському просторі визнано Європейським співтовариством. Цей фактор визначає об'єктивну заінтересованість Євросоюзу в митному співробітництві з Україною. Україна сьогодні підтримує свої наміри створення багатофункціональної, конкурентоспроможної, ефективної митної служби, прирівняної до найбільш сучасних моделей митниць світу. В основу перетворень митної справи закладається концепція митного законодавства, гармонізованого із законодавством Європейського Союзу. Такий підхід забезпечить імплементацію в митну практику України понять і правил, прийнятих у світовому митному співтоваристві, і буде поштовхом для Європейського Союзу щодо практичного сприяння митним органам України у їх модернізації.

Список використаних джерел:

1. Митний кодекс України: Кодекс України від 13 березня 2012 року № 4495-УІ // Відомості Верховної Ради України. - 2012. - №44-45, № 46-47, № 48. - ст. 552.
2. Міжнародне право в схемах і таблицях: Навчальний посібник(для студентів юридичного факультету)/ Укладач Бичківський О.П.- Запоріжжя: ЗДУ, 2002.- 210с.- 9.58
3. Дудчак В.І. Митна справа: Навч. посіб. / Дудчак В.І., Мартинюк О.В. - К.: КНЕУ, 2002. - 310с.